

EL-2-/2010.
(EL-2-/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Fenntartható fejlődés bizottsága**
Ellenőrző albizottságának
2010. július 13-án, kedden 13 óra 30 perckor
a Képviselői Irodaház 562. számú termében
megtartott üléséről

---

* *A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

Napirendi javaslat	3
Elnöki bevezető, napirend megszavazása	5
Tájékoztató a környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi felügyelőségeknek és a főfelügyelőségnek a hulladékgazdálkodásról szóló 2000. évi XLIII. törvény végrehajtásával kapcsolatos hatósági tapasztalatairól	5
<i>Dr. Hecsei Pál hozzászólása</i>	<i>5</i>
<i>Torda Csaba tájékoztatója</i>	<i>11</i>
<i>Wanner Gábor tájékoztatója</i>	<i>14</i>
<i>Kérdések</i>	<i>18</i>
<i>Válaszok</i>	<i>20</i>

Napirendi javaslat

1. Tájékoztató a környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi felügyelőségeknek és a főfelügyelőségnek a hulladékgazdálkodásról szóló 2000. évi XLIII. törvény végrehajtásával kapcsolatos hatósági tapasztalatairól. Előadó: dr. Hecsei Pál, az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség főigazgató-helyettese
2. Tájékoztató a környezetvédelmi termékdíjra vonatkozó 1995. évi LVI. törvény és a hatályos jogszabályok végrehajtásának tapasztalatairól, továbbá a fémkereskedelemre vonatkozó 2009. évi LXI. törvény és a hatályos jogszabályok végrehajtásának tapasztalatairól. Előadó: Torda Csaba és Wanner Gábor, a Vám- és Pénzügyőrség Országos Parancsnoksága munkatársai

Az ülés résztvevői

Az albizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Kepli Lajos (Jobbik) elnök
Dr. Aradszki András (KDNP) alelnök
Bányai Gábor (Fidesz)
Sebestyén László (Fidesz)
Baracska József (MSZP)

Meghívottak

Hozzászólók:

Dr. Hecsei Pál, az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és
Vízügyi Felügyelőség főigazgató-helyettese
Torda Csaba (Vám- és Pénzügyőrség Országos Parancsnoksága)
Wanner Gábor (Vám- és Pénzügyőrség Országos Parancsnoksága)

(Az ülés kezdetének időpontja: 13 óra 30 perc)

Elnöki bevezető, napirend megszavazása

KEPLI LAJOS (Jobbik), az albizottság elnöke, továbbiakban: ELNÖK: Tisztelt Jelenlévők! Üdvözlöm a Fenntartható fejlődés bizottsága Ellenőrző albizottsága ülésen megjelent tagokat, érdeklődőket. Egyben meg is állapítom, hogy az Ellenőrző albizottság hat tagjából öt jelen van, tehát határozatképes az albizottság. A mai napirendi pontjaink, ahogy előzetesen meg lett küldve, a hulladékgazdálkodással kapcsolatos egyes törvények végrehajtásáról szólnak, illetve az erről szóló beszámoló meghallgatása. Sok szeretettel köszöntöm dr. Hecsei Pált, az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség főigazgató-helyettesét és a Vám- és Pénzügyőrség Országos Parancsnoksága részéről pedig Torda Csaba és Wanner Gábor urakat.

Tájékoztató a környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi felügyelőségeknek és a főfelügyelőségnek a hulladékgazdálkodásról szóló 2000. évi XLIII. törvény végrehajtásával kapcsolatos hatósági tapasztalatairól

Első napirendi pontként Hecsei Pál úr fog nekünk beszámolni a környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi felügyelőségeknek és a főfelügyelőségnek a hulladékgazdálkodásról szóló 2000. évi XLIII. törvény végrehajtásával kapcsolatos hatósági tapasztalatairól. Úgyhogy az ellenőrző albizottság előző ülésén állapotunk meg abban a menetrendben, amely a következő hónapokra a hulladékgazdálkodás témakörét tűzte ki számunkra. Alapvetően annak feltételeit vizsgáljuk, hogy hogyan teremthető meg egy környezetbarát iparnak a magyarországi jogszabályi háttere, illetve ennek a feltételei mennyire adottak és a jelenlegi jogszabályok mennyire szolgálják ezt a célt vagy mennyire – adott esetben – gátolják. Ehhez kértük fel az illetékes szervek képviselőit, hogy tartsanak egy-egy beszámolót, és akkor elsőként át is adnám a szót dr. Hecsei Pálnak.

Dr. Hecsei Pál hozzászólása

DR. HECSEI PÁL, az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség főigazgató-helyettese: Köszönöm elnök úr a szót. Szeretettel köszöntöm a bizottság valamennyi tagját, elnök urat különösen is.

A beszámolóknak a címe a Hgtv.-vel kapcsolatos hatósági tapasztalatokról szól, tehát a beszámolóknak a hatósági, államigazgatási ügyintézés során szerzett tapasztalatokról szól. Ennek elősegítése érdekében a rendelkezésre álló idő alatt két kis összeállítást készítettünk, ezt szeretném átnyújtani a bizottságnak. *(Munkatársai kiosztják az említett beszámolót.)*

Gyakorlatilag a fekete szelű borítású a beszámolót tartalmazza, a tájékoztatót, és pár adatot tartalmaz a hatósági tevékenységgel összefüggésben a fehér szelű beszámoló.

A tájékoztatómat három részben szeretném összefoglalni, és igyekeznék a hatósági szervek tapasztalataira vonatkozóan nagyon lényegre törően és tömören fogalmazni. Mindenféleképpen az elején szeretném kiemelni, hogy a Hgtv. egy új alapra helyezte a hulladékgazdálkodással, hulladékkezeléssel kapcsolatos feladatok végrehajtását közel tíz évvel ezelőtt. Ez elég régen volt. Végül is ezek az EU-s kötelezettségből adódó jogszabályok voltak.

A hatálya gyakorlatilag az e területen dolgozó gazdálkodókra, termelőkre, gyártókra, hulladékkezelőkre, engedélyező és ellenőrző szervekre terjed ki, a hatóságokra terjed ki és azt is meg kell állapítani, hogy az elmúlt időszakban ezek a jogszabályok többször kerültek módosításra. Azt is kiemelném az elején, hogy szervezetünk, így a főfelügyelőség

jogalkalmazó szervezet, tehát alapvetően nekünk a hatályos jogszabályokat kell végrehajtani. Természetesség a törvényesség szem előtt tartásával.

Miután a tapasztalatokról két részben szeretnék beszélni, általános és egyes konkrét tapasztalatokról, ennek megismeréséhez és elhelyezéséhez úgy ítélem meg, hogy pár számadatot a bizottság rendelkezésére bocsátanék. A zöldhatóságok, tehát a felügyelőségek és a főfelügyelőség évente mintegy 300 ezer darab határozatot ad ki, a lefolytatott ellenőrzéshelyek száma évente mintegy 30 ezer darab. A főfelügyelőségen, tehát nálunk a kiadott határozatok száma évente mintegy hatezer darab, ennek megoszlása a hatáskör-telepítés miatt 50-50 százalékos, tehát másodfokú fellebbezés, tehát ebből is látható, hogy gyakorlatilag az első fokban kiadott határozatok nem nagy százaléka kerül fellebbezésre másodfokra. Persze, akinek valamilyen – úgy érzi, hogy – sérelmére született határozat, az természetesen akármilyen kisebb százalékban állapítható meg, hogy nem nagy a fellebbezések száma, önmagában kiadott határozatok számához képest, az a sérelmesnek vélt határozat fontos és lényeges, tehát így kell nekünk ezeket kezelni.

A főfelügyelőség mindig alperesi pozícióban szerepel a közigazgatási bíróság előtt, és ebből a hatezer határozatból körülbelül évente 300 peres ügyünk van folyamatban, jelenleg is, és azt kell mondanom, hogy bár nagyon megerősödtek, és hát a környezettudatosságnak és a civil szervezeteknek a fellépése miatt nagyon erős jogi képviselőkkel rendelkeznek a felperesek. Jelenleg még a főfelügyelőség pernyertességi százaléka ezen ügyekben a 80 százalékot eléri és meghaladja. Tehát azért alapvetően ehhez egy, a hatályos jogszabályoknak megfelelő törvényes és jogszerű működést feltételez.

Visszatérve a hulladékgazdálkodás területére, milyen általános megállapítások tehetők és vonhatók le a gyakorlatunk alapján. Általánosságban 7 pontban foglalnám össze a megállapításainkat. A Hgtv. és a végrehajtási jogszabályokban megjelenő fogalmak több esetben nincsenek szinkronban, ezt tovább bonyolította a veszélyes hulladékokkal kapcsolatos tevékenységek végzésének feltételéről szóló 1998/2001-es kormányrendelet megjelenése. Ezenkívül az egyes fogalmaknál nehéznek ítélnék az elhatárolás kérdését, például a hasznosítás vagy begyűjtés-szállítás kérdését. Lényeges fogalmak, és ezt is hiányosságnak ítélnék, például hulladékkezelési technológia, hulladéklerakás, hulladéklerakó, stb., nem a Hgtv.-ben, tehát nem törvényi szinten kerültek meghatározásra, hanem alacsonyabb rendű jogszabályokban.

Következő ilyen kérdéskör, a fogalmi problémák mellett, hogy az elmúlt időszakban egy ambiciózus környezetvédelmi szabályozás mellett nem kapott kellő hangsúlyt a praktikusság és a végrehajthatóság. Ugyanígy sok esetben az érthetőség és az átláthatóság is hiányzik ezeknél a jogszabályoknál.

A következő megállapításunk, és ez gyakorlatilag végül is szerintem az egész területre jellemző, és azt hiszem, nemcsak a hulladékgazdálkodás területére, hogy alapvető jogalkalmazási problémák nem a Hgtv. rendelkezéseivel, hanem a törvény végrehajtását segítő alacsonyabb szintű jogszabályi értelmezésével vannak, és az ezekkel kapcsolatos koherenzavarokból erednek.

A következő általános megállapításunk, hogy a jogszabályi változások, különösen a hatáskörök telepítésére vonatkozó előírások módosításai elősegítették, hogy a felügyelőségek engedélyezési gyakorlata több esetben nem egységes. Ezt sajnos meg kellett állapítanunk, és ez az egyik nagy észrevétel az engedélyt kérők oldaláról is. Ilyen problémát jelent, hogy például a felügyelőségek nemcsak a saját működési területükre adnak ki engedélyt, tehát több működési területre is. Ez gyakorlatilag idén január 1-je óta, amikor a főfelügyelőségtől az országos illetékességű hulladékszállítási, kezelési engedélyek hatáskör-elvételre került, az egyes felügyelőségekhez került ki, és hát meg kell mondanom, máig kapjuk a kérelmeket, és az ügyfelek ezeket a döntéseket igazából nem értik. Nem egyfajta eljárást és megítélést tapasztalnak a kérelmezők. Ilyen értelemben úgy tűnik, egyes esetekben például véleményt

kérnek, más esetben belföldi jogsegélyt kérnek, de függetlenül attól, hogy milyen formában kérik, ezek mindig a határozat részét képezik, és ez gyakorlatilag törvényességi szempontból azért nem megfelelőek, mert ezen jogintézményekre más szabályok vonatkoznak.

Találkoztunk, és ez lenne a következő nagyobb kérdéscsoport, az általános észrevételeink mellett, a szabályozási deficit kérdésével. Ez több pontot foglal magában, több kérdéskört. Nem tartjuk szerencsésnek és hiányoljuk, hogy a Hgtv.-nek nincs egy általános végrehajtási rendelete, ami gyakorlatilag a hulladékkezelési engedélyek kiadásának általános feltételeit és az általános követelményeit törvényi szinten vagy kormányrendeleti szinten egységesen meghatározták volna, és egységes eljárási rendet is ki lehetett volna alakítani. Erre jó példa mondjuk a volt tárcán belül, de a mostani tárcán belül is a vízjogi engedélyezési eljárásoknak a kérdése. Ez különösen azért is lenne fontos, mert gyakorlatilag a környezetvédelmi engedélyezési eljárás alatt mindig vannak olyan speciális szabályok, határidők, ügyintézési kérdések, amelyek miatt megfontolandónak tartanánk egy ilyen általános végrehajtási rendelet kiadását.

Szabályozási deficitként értékeljük azt, hogy a nem veszélyes hulladékokra sok esetben szigorúbb előírások és összességében jelentősebb bírságtételek vonatkoznak, mint a veszélyes hulladékokra. Megítélésem szerint egy ilyen egységes végrehajtási szabályozás során ezek a rendelkezések, anomáliák elkerülhetők lennének, de hát az olvasó óhatatlanul találkozik azzal, hogy itt valami nem megfelelően került szabályozásra.

Nagy problémának látjuk a termelési hulladékokra vonatkozó szabályozás hiányát. Ez annak ellenére hiányzik, hogy az erre vonatkozó felhatalmazás a Hgtv.-ben megvan, tehát ezt gyakorlatilag el lehetett volna készítenie. A későbbiekben erre a konkrét észrevételeknél kitérek, de itt is megemlíteném, hogy a termelési hulladékokra vonatkozó jogszabályokat a települési hulladékokra vonatkozó szabályok alkalmazásával alkalmazzák és gyakorolják a felügyelőségek mint szükséges rosszat.

Szabályozási deficitnek tartjuk végül, hogy a joganyagban a hatóságok számára biztosított mérlegelési lehetőség – gondolok itt például a hulladékgazdálkodási bírság – tekintetében nem törvényi szinten kerültek meghatározásra. Azt hiszem ezek fontos kérdések és hiányosságok.

Következő általános észrevételünk, hogy azt tapasztaljuk, hogy a zöld hatóságok és a jegyzők hulladékmegosztási hatásköre gyakorlása során a munkamegosztás nem minden esetben működik rendesen, különösen érezhető ez az elhagyott hulladékokkal kapcsolatos tevékenységnél. Tehát úgy tűnik, hogy a 241/2001-es kormányrendelet is előbb-utóbb meg kell néznünk.

Azt hiszem, általános probléma, de ezt a hatósági tevékenységünk során mi is tapasztaltuk, más területekhez képest, és ez az utolsó általános észrevételünk, hogy a szankcionált és bírságot társaságok az államigazgatási bíróság, illetve a végrehajtási eljárás végéig eltűnnek, a bírságok behajthatatlanná válnak, és a közreadott adatokat tartalmazó kimutatásunkból is egyértelműen látszik, hogy a kivetett bírságösszeg 10-15, legjobb esetben 20 százaléka az, ami befolyik. Itt alapvetően kétfajta problémánk van, egyrészt az, hogy ezek a cégek eltűnnek a nagy összegű bírságoknál, a kisebb összegű bírságtételeknél pedig hát más okok miatt behajthatatlanok ezek a bírságok. Végül is a nagyobb összegűeknél találkoztunk egy, azt hiszem, ez társasági jogi és egyéb kérdés, hogy végül is azok a vezetők és tisztségviselők, akik felszámolásba vagy csődbe viszik a társaságokat, újként, új társaságokkal teljesen makulátlanul megjelennek ugyanazon a piacon és folytatják áldásos tevékenységüket. Pedig hát erre ismereteink szerint meg lennének más jogszabályokban a rendelkezések, amelyet gyakorlatilag ilyen személyek vezető tisztségeket elméletileg nem tölthetnének be, de hát csendestársként és egyéb tulajdoni dolgokban ezek a dolgok működnek. Itt azért az üzleti tisztesség és a gazdaság etikussága fejlődése és fejlettségi szinte is azért Németországban más, mint nálunk.

Konkrét tapasztalatok a jogi szabályozás és a hatósági ügyintézés területén: itt 19 pontban próbáltam összefoglalni azokat a konkrét észrevételeket, amelyeket tapasztaltunk.

Mint már említettük, a termelési nem veszélyes hulladékokkal kapcsolatos tevékenységek szabályozásának hét hiányossága. Gyakorlatilag két problémát vet fel, hogy igazában nem lehet tudni, hogy mennyi ez a hulladékmennyiség, ami keletkezik, mert ez végül is települési hulladékként és települési közszolgáltatás keretében történik ezeknek az elszállítása és feldolgozása. És ez gyakorlatilag nem megfelelő információs és egyéb kötelezettségeket, pénzügyi-gazdasági kötelezettséget jelent a települések részére is. Másrészt miután nincsenek megfelelő eljárások és szabályok, a különböző engedélyezéseknél a kérelmezők csak minimális kérelmeket és adatokat bocsátanak a hatóságok rendelkezésére, és ez állandóan hiánypótlással, kiegészítésekkel jár, illetve tesz szükségessé a hatóságok részére, amelyek önmagukban az engedélyezési eljárások elhúzódsát jelentik.

A következő konkrét probléma, hogy az építési eljárásokban a felügyelőségeknek nincs hulladékgazdálkodási szakhatósági hatásköre. Ez gyakorlatilag az elmúlt időszakban végbement szakhatósági hatásköri módosuló jogszabályváltozások eredménye, a 2008-as év végén születtek ezek a jogszabályok. Itt egy gond van, hogy az építési és bontási hulladékok kezelésének az ellenőrzése bár megmaradt a hatóságoknak a feladatkörében, de gyakorlatilag a tervdokumentáció hiányában ezeknek a valós tartamának az ellenőrzésére nincs lehetősége, és tapasztalhatjuk, hogy az elmúlt időszakban az ezzel kapcsolatos közérdekű bejelentések, panaszok, amik a bontási hulladékok nem megfelelő elhelyezésével kapcsolatosak, nagyon megnövekedtek, hasonlóan a zaj- és egyéb panaszokhoz képest.

Az építési hulladékkal kapcsolatban még hiányoljuk és nem megfelelőnek tartjuk a jelenlegi szabályozást, gyakorlatilag egy olyan rendszer alakult ki, hogy a bontási hulladékok elhelyezése nem azon a telephelyen történik, ahol a bontás van, hanem ugyanannak a cégnek egy más telephelyén történik, és ilyen értelemben ez megint nem igényel engedélyköteles tevékenységet. Tehát a telephely és hát gyakorlatilag az elhelyezés kérdését is konkrétan és jobban kellene szabályozni.

Problémát jelent a hulladékkezelő technológiák - és itt a mobil berendezésekkel kapcsolatos bontási kérdéseknek a - szabályozása. Itt is speciális szabályoknak kellene érvényesülni és valamit rugalmasabbá kellene tenni a vállalkozók részére, gondolok itt a bejelentési kötelezettség alkalmazására, hisz' végül is ezeket a bontási lehetőségeket gyakorlatilag a munka megkezdése előtt egy-két nappal tudják meg, hogy itt egyáltalán vállalkozhatnak, dolgozhatnak. Tehát gyakorlatilag egy rugalmasabb eljárással kellene ezeket a lehetőségeket mégis ellenőrizhető módon biztosítani főleg azért, mert az építési és bontási hulladékok újrahasznosítása a kívánt 70 százalék helyett ma Magyarországon a 30 százalékot is jó, ha eléri, és ebben benne van már a kitermelt földnek, a nem szennyezett földnek a visszahelyezése is. Tehát ilyen értelemben ez olyan 10-15 százalék lehet.

Január 1-je óta a fémtörvény fogalmai is másként rendelkeznek bizonyos hulladékokkal kapcsolatban, mint a Hgtv., és hát ez gyakorlatilag a különböző lomtalanításokkor jelentkező - nevezzük - megélhetési kereskedelemnek vagy gyűjtésben résztvevőknek a megítélése a különböző jogszabályokban eltérő, de ennél sokkal komolyabb volumenű talán az autóbontók kérdése. Mert gyakorlatilag több hatóság és testület foglalkozik az autóbontással és ezzel kapcsolatos kérdésekkel, de igazából az együttműködést és a megfelelő információs szolgáltatást nem tartjuk megfelelőnek, és sok esetben adatkérésünkre nem kaptunk választ.

Azt hiszem, ez egy fontos kérdés. A jelenlegi jogszabályok, az újra forgalomba állítás és egyéb kérdéseknél elég sok kiskaput biztosítanak az illegális vagy legális bontók számára is.

A következő kérdéskör szintén a hulladék fogalmát tartalmazza. A Hgtv. és gyakorlatilag az EU-s meghatározások nem eléggé szabatosak egymással. Itt a hulladékok

jegyzéke egy technológiai megközelítést tartalmaz, de ami fő gond itt, hogy az egyes melléktermékek és a maradék anyagok fogalmi meghatározása nem megfelelő megítélésünk szerint, ezt tovább kéne gondolni, hiszen számos olyan anyagot dolgoznak fel, amit nem hulladékként, hanem alapanyagként számolnak el, és számos esetben ezek az anyagok még vámtarifaszámmal is jelentkeznek. Tehát gyakorlatilag úgy tűnik, hogy néha körkörös le vannak védve ezek a tevékenységek, és akkor ilyen esetben a környezetvédelem már nem tud eljárni.

Gondnak tartjuk, hogy a tárolás fogalma, meghatározása nem egyértelmű, és ez gyakorlatilag az elhelyezési, begyűjtési kérdéseket, a visszaélést, a sajátos értelmezést teszi lehetővé, mert végül is ez, ha szigorúan nézem a jogszabályi rendelkezéseket, akkor gyakorlatilag egy hároméves lehetőséget biztosít, ha ezzel valaki ügyeskedni akar, nagyon nehéz rábizonyítani az ellenkezőjét. A bizonyítási teher az övé, akkor mindig a hatóságot terheli.

A hulladékgazdálkodási bírság lenne egy olyan következő terület, ami megítélésünk szerint egy teljes újragondolást igényel, ez a 271/2001-es kormányrendelet. Ezzel kapcsolatban számtalan anomáliát tapasztaltunk. Ilyenek, hogy keverednek az adatszolgáltatási és tényleges hulladékgazdálkodási cselekmények, ugyanazért a cselekményért a felügyelőségi gyakorlattól függően eltérőek a bírságösszegek. Az alpbírság összege nem fix, csak a legmagasabb mérték van meghatározva. Több cselekménnyel nem egyértelmű a bírságolás módja, az enyhítő és súlyosbító körülményeknek nincs világos rendszere. A bírság és a Btk.-ban meghatározott fogalom, a 281/A szakaszban nem azonos, tehát azért ez sem szerencsés. Bonyolult és a mérlegelést nem engedi a szabályozás, irreálisan magasak a bírságok a nagy mennyiségű hulladékok esetében. Az elévülési szabályokat nem tartjuk egyértelműnek és az ezer tonna feletti mennyiségeknél a becsült és számított érték esetén nem kerül alkalmazásra tömegtartomány. Úgy tűnik, hogy a bírsággal kapcsolatban elég sok nehézséget tapasztaltunk a behajthatóság és a tényleges megtérülés mellett.

Gondot jelent, hogy a kérelmezők nem igazolják a környezeti károk elhárításához szükséges pénzügyi garanciát, hiányzik a biztosítékadási jogszabály, amit már elég régóta vár az e területen dolgozók többsége. Ez több szempontból is fontos. A rekultivációkra, a lerakók megteléséből – egyre inkább tapasztaljuk, hogy – nincs megfelelő anyagi fedezet. És ehhez kapcsolódik, hogy a települési hulladéklerakók rekultivációs határideje a jogszabályokból nem adódik egyértelműen a mi véleményünk szerint, és ha megnézzük a pénzügyi és egyéb lehetőséget, akkor a mi számításaink szerint a régi, nem EU-konform lerakóknak kevesebb, mint a fele rekultiválható, tehát itt azért elég komoly saját erőkre lenne szükség.

Nagyon fontos kérdésnek tartjuk, és ezt a mostani vizsgálatunk előhozta, a Hgtv. 19. §-ának (5) bekezdését, hogy előkezelés nélküli hulladék nem ártalmatlanítható. Ez versenysemlegességi kérdés és eltérő engedélyezési gyakorlatot tapasztalhatunk, ebben a felügyelőségek gyakorlata szintén nem egységes. Itt az EU mechanikai biológiai előkezeléssel rendelkező ártalmatlanítást támogat. Sajátos problémát jelent, hogy nem vagy nehezen érvényesíthető a hulladékgazdálkodási törvényben megfogalmazott alapelvek közül a közelség és a regionalitás elve. Itt gyakorlatilag a hulladékkezeléssel és -szolgáltatással foglalkozók üzleti érdekeivel való piacnyerés és egyéb kérdésekbe történő beavatkozásnak tekintik, hogyha bizonyos elveket, ilyen elveket próbál a hatóság érvényesíteni, tehát ezeket elég nehéz keresztül vinni.

Jelentős problémaként jelentkezett az elmúlt időszakban, hogy a kiadott hulladékgazdálkodási engedélyek hivatalból történő módosítása egységes szerkezetbe történő foglalását a jelenlegi jogi szabályozás nem teszi lehetővé. Ezek csak kérelemre történhetnek. Ez fontos lenne bizonyos korrekciók elvégzése esetén, a megváltozott körülményekre való tekintettel természetesen a jogbiztonság megfelelő figyelembevétele mellett. Itt olyan kérdéseket is szabályozni kellene, hogyha egységes szerkezetbe foglalok egy módosítást és

egy régi engedélyt, akkor gyakorlatilag az ezzel kapcsolatos jogorvoslat csak a módosításra vagy pedig az egész egységes engedélyre terjed-e ki. Ez szabályozás kérdése lesz, mert ilyen értelemben egy, jogbiztonság szempontjából nem kedvező helyzetet is elő lehet állítani egy nem megfelelő magatartás vagy egy célzott magatartás esetében.

Gondot jelent a szippantott szennyvizeknek folyékony hulladékként történő kezelése. Így gyakorlatilag a szennyvizet szippantók tevékenységükre az emésztőgödörből származó iszap EVC200304 kód alapján kapják az engedélyeket. Meg kell vizsgálni megítélésünk szerint, hogy ez a tevékenység melyik ágazat alá tartozik. Nagyobb figyelmet kell fordítani a begyűjtői állapotra és ki kell zárni a begyűjtésnél a begyűjtési láncolatok kialakulását, hogy végül is kezelések helyett egymásnak adják ki, és gyakorlatilag különböző kereskedelmi láncok alakuljanak ki ezen a területen is.

Nem teljes körű a szinkron a Hgtv. és az uniós szabály között a hulladékexport-import szállítási szabályra vonatkozóan sem. Itt a 180/2007-es kormányrendelet előírásaira gondolunk. Hiányoznak a hulladékból termékminősítési irányvonalak. Tehát ezeket a hulladékból termék előállítására, terménynek minősítő eljárásokat is gyakorlatilag valamilyen módon normálisabban kellene szabályozni. A minősítési vizsgálatok jelenleg, megítélésünk szerint hosszadalmasak, bonyolultak és költségesek.

A jogszabályok egyszerűsítése és a különböző jogharmonizációs folyamatok néha azért olyan hatályos jogszabályi rendelkezéseket is negligálnak, mint a Hgtv. 45. § (1) bekezdésének a) pontját tette jelen esetünkben. Mi úgy ítéljük meg, hogy ez nem volt egy szerencsés dereguláció, ti. ez azt jelenti, hogyha alacsonyabb jogszabályokban nincsen valahol előírva a lehetőség a környezetvédelmi hatóságok számára, akkor gyakorlatilag kötelezést nem adhat ki a hatóság, csak bírságot. Na most véleményünk szerint a környezetvédelemnek azért legalább annyira fontos a kötelezés, mint a bírságolás, sőt szerintem fontosabb a kötelezés, mint a bírságolás egy megfelelő szinten és területen. Különösen akkor, hogyha gyakorlatilag az érintett restitúció lehetősége még adott és kötelezéssel megfelelő célokat lehet elérni.

Átmeneti problémákat jelentett a Ket. 94. § (2) bekezdésének d) pontja és a hatósági gyakorlatban ez az első alkalommal történő bírságolás lehetőségének a kizárását, előtte végzést kellett hozni, és utána lehetett csak bírságot.

Végül három dologra szeretném még felhívni a tisztelt bizottság figyelmét. Túlzottnak tartjuk a gazdálkodó szervezetnek telephelyenként történő hulladékgazdálkodási terv készítésének kötelezettségét. Ezt a 126/2003-as kormányrendeletében állítjuk. Ugyanígy a kisvállalkozások tekintetében nem tartjuk megfelelőnek, és bürokratikusnak ítéljük a tíz fős határ meghúzását az adatszolgáltatási kötelezettség teljesítésénél, ez a 164/2004-es kormányrendelet előírásaiban szerepel. Szerencsésebbnek tartunk egy mennyiségi szabályozást, mértéket, mint a tíz fős mértéknek a megállapítását.

És végül meg kell említenünk, hogy a hatósági ügyintézés terén mi az elektronikus adatszolgáltatás és ügyintézés színvonalát nem tartjuk olyan mértékűnek, mint amilyenek kívánni lehetne vagy szeretnénk. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen a rendkívül részletes és átfogó tájékoztatót. Legalább 300 kérdés vetődött fel bennem, de ezeket nem fogom feltenni, megnyugtatók mindenkit, maximum egy-kettőt, majd meggondolom, hogy mi legyen az a terület, amire ráfókuszálunk, de előtte hallgassuk meg a másik két vendégünk, a Vám- és Pénzügyőrség Országos Parancsnokságától érkezett vendégeink beszámolóit is. Akik – most egy kicsit belemegyünk a részletekbe – konkrétan a környezetvédelmi termékdíjjal foglalkozó törvény és a fémkereskedelmi törvény kapcsán fognak beszélni. Torda Csaba alezredes, a VPOP igazgatója, illetve Wanner Gábor ezredes a VPOP jövedéki igazgatója a vendégünk. Igazából, ami miatt ezt a két területet vettük mi most fókusz alá, csak néhány szóban, hogy egy kis

előzetest adjak a beszámolók elé, úgy látjuk, hogy ez az a két terület, az egyik még elég új terület, nevezetesen a fémkereskedelmi törvény, a másik pedig folyamatosan változó, a termékdíj törvény, hiszen évente akár többször is módosul, és lassan már követhetlenné válik a vállalkozások számára, ahol keressük azokat a lehetőségeket, hogy hogyan lehet természetesen a törvény céljainak betartásával és a környezetvédelem messze menő figyelembevételével esetleg egyszerűsíteni a vállalkozók terhein vagy változtatni az előírásokon.

De ennek első lépéseként a jelenlegi helyzetről hallgassuk meg a beszámolókat, az értékeléseket. Átadom a szót Torda Csaba úrnak.

Torda Csaba tájékoztatója

TORDA CSABA (Vám- és Pénzügyőrség Országos Parancsnoksága): Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Jó napot kívánok mindenkinek, tisztelettel köszöntöm az albizottság tagjait és a résztvevőket is. Torda Csaba vagyok a VPOP vámigazgatóságának vezetője, és alapvetően a környezetvédelmi termékdíj a vámigazgatóság felügyelete alá és természetesen ilyen ágon a Vám- és Pénzügyőrség tevékenységéhez tartozik. Erről szeretnék egy kis ismertetést átadni most.

Ha lehet, egy picit távolabbról kezdeném. Alapvetően a Vám- és Pénzügyőrség a környezetvédelmi termékdíjjal már nagyon régóta foglalkozott, hiszen import vámeljárással, és itt szeretném felhívni a figyelmet, hogy az import alatt vámtechnikai szempontból importot értek ez alatt, tehát jelenleg az Európai Unió kívüli országokra vonatkozik az importmeghatározás. Tehát az importmeghatározás tekintetében még az uniós csatlakozás előtt is hozzánk tartozott ez a feladat, a vámkezelés során, a belföldi forgalom számára történő vámkezelés során, amikor kérték a tartozás kiszabását, akkor mi a környezetvédelmi termékdíjat is, azon termékekre, amelyekre a jogszabály előírta, ugyanúgy beszedtük a vámeljárással egy menetben. Ez nekünk akkor egy egyszerűbb mozzanat volt, hiszen így is, úgy is megjelent az ügyfél, az áru is ott volt, és mi el tudtuk végezni ezt a feladatot mindenféleképpen.

Az uniós csatlakozást követően egy kicsit szűkült e tárgyban a feladatunk, hiszen csak a jogellenes forgalomba hozatal esetén jártunk el környezetvédelmi termékdíj tekintetében és a következő nagyobb lépcső 2008, amikor is már a '95. évi LVI. törvény a vám- és pénzügyőrség tevékenységébe utalta a környezetvédelmi termékdíjjal kapcsolatos bevételek kezelését, a befizetés ellenőrzését, a visszaigénylést és a behajtással kapcsolatos feladatokat is. Tehát itt jelentősen kibővült a vámmal kapcsolatos tevékenység, hiszen míg korábban csak a vámeljárással jártunk el ezzel a tevékenységgel, így 2008. január 1-jétől követően már a hazai termelők, forgalomba hozók, tehát nem az importhoz kapcsolódott a tevékenységünk, hanem a teljes szegmenshez kapcsolódott. Minden olyan termékre vagy tevékenységre, amely környezetvédelmi termékdíj-köteles, arra jogosítványt kaptunk, hogy eljárjunk.

Ahogy említettem, már korábban is foglalkoztunk ezzel a tevékenységgel, azért 2008-tól egy eléggé komoly felkészülési folyamat vette a kezdetét a vámhatóságnál. Mi is, bár 2007 év közepétől tudtuk, hogy ezt a feladatot meg fogjuk kapni, és elkezdtük a felkészülést a minisztériummal közösen karöltve, azért körülbelül egy év kellett ahhoz, tehát mondhatom, hogy 2009. évre jutottunk el olyan szintre, hogy a kollégák már eléggé mélyrehatóan ismerték a szabályozást. Ahogy elnök úr nagyon helyesen említette itt a felvezetőben, elég komoly jogi háttér van ennek a termékdíjas területnek. És eléggé bonyolult a szabályozás, éppen ezért mi minden segítséget megkértünk a főfelügyelőségtől és a minisztériumtól, és meg is kaptunk annak érdekében, hogy minél hatékonyabban és minél egyszerűbben tudjuk alkalmazni ezeket a jogszabályokat.

El kell hogy mondjam, hogy azért problémát okozott 2008 évben nemcsak a felkészítése az állománynak a testületnél, hanem az informatikai háttér megteremtése. Hiszen a korábbi informatikai háttér alapvetően nem a bevételek feldolgozására volt alkalmas, hanem inkább a felügyelőség és a minisztérium közötti engedélyek útjának a nyomon követésére.

Tehát el kellett indulnunk egy fejlesztéssel is. Ezt csak azért szeretném mindenféleképp kiemelni, mert ez egy saját fejlesztés, tehát a vám- és pénzügyőrség saját fejlesztéséről van szó, és mivel a nulláról indultunk, ez is egy eléggé komoly terhet és feladatot jelentett számunkra.

Amikor megkaptuk ezt a feladatot, 50 fővel növekedett a testület létszáma, mi ezt az 50 főt többségében környezetvédelmi szakemberekkel töltöttük fel, és a feladathoz kapcsolódóan kapták meg azok a vámszervek ezt a létszámot, akik foglalkoztak vele.

Na és akkor itt rá is térnék, hogy mit is jelent, hogy ki foglalkozik ezzel a tevékenységgel jelen állapotban. Alapvetően kétfelé kell bontani a termékdíjas tevékenységet. Van egy úgynevezett hatósági, ellenőrzési tevékenység, ami azt takarja, hogy mi megbizonyosodunk arról, hogy azok az ügyfelek, akik a törvény hatálya alá tartoznak, azok valóban megtették-e a bejelentési kötelezettségüket, bent vannak-e a rendszerben. Ez tulajdonképpen a potyautasok kiszűrésére vonatkozó ellenőrzési tevékenysége a vámhatóságnak. Tehát ez még nem az adóhatósági tevékenységhez kapcsolódik, tehát ezért fogalmaztam úgy, hogy ez egyfajta hatósági ellenőrzés, amit végez a testület. Ezek az ellenőrzések alapvetően a vám- és pénzügyőri hivataloknál történnek. Amikor elindult ez a feladat, négy fő került kijelölésre, de itt szeretném kihangsúlyozni, hogy ez a négy fő nemcsak ezzel a feladattal foglalkozik, hanem ezzel a feladattal is, emellett még jövedéki területű és rendészeti területű feladataink is vannak. Tehát ők több feladattal is foglalkoznak, tehát nem lehet kristálytisztán azt mondani, hogy minden hivatal négy fő termékdíjas, hanem ők evvel a feladattal is foglalkoznak. Majd a másik szegmense ennek a feladatnak az adóhatósági tevékenység. Ez alatt ezt is, ha kétfelé bontjuk, akkor az egyik része az adóbevételeknek a feldolgozása, tehát a termékdíj-bevételek feldolgozása, amik az úgynevezett regionális ellenőrzési központban történnek. Ebből hét van az országban, és – természetesen – régióként kerültek felállításra. Hozzájuk tartozik a már említett és kifejlesztett informatikai rendszer kezelése. Ez úgy működik, hogy az ügyfelek, miután bejelentkeztek a rendszerbe, elektronikusan tudják egy ABEV-es nyomtatványfelületen keresztül beküldeni a bevételeket, ezek megérkeznek a regionális ellenőrzési központokhoz, és ott a beküldött bevételek ellenőrzése történik és a rendszerbe történő felvittele. Most ez jelentősen egyszerűsödött 2009 közepétől. Míg korábban kézzel kellett ezeket a bevételeket bevinni, és itt utalok vissza arra, amit korábban mondtam, hogy a fejlesztés nem egy gyors lépés volt sajnos, mert ennek idő kell, addig 2009 második felévére sikerült elérni azt, hogy most már az elektronikusan beérkező bevételeket a rendszer beolvasa, és csak a hibás bevételeket dobja ki, és azokat kell a kollégáknak kezelni. Természetesen a rendszerben szűrők beépítésével a bevételek hibáit nagy eredményességgel tudjuk kezelni.

Tehát a bevételek feldolgozása, ami a regionális ellenőrzési központokhoz tartozik, és szintén hozzájuk tartozik az adóellenőrzések elvégzése. Ez annyiban különbözik a korábban már említett hatósági ellenőrzésektől, hogy itt már egy konkrét bejelentkezett ügyfél bevételeivel kapcsolatos ellenőrzésről van szó. Tehát ez teljesen más jogi alapon működik. Itt az adóellenőrzések tekintetében ez évben már sikerült kiadni egy éves ellenőrzési tervet, ami azt jelenti, hogy a korábbi bevételek adatai, tehát a 2008. január 1-jétől származó bevételek adatai alapján a központi ellenőrzési parancsnokság kidolgozott egy kockázati modult, egy kockázatelemzési rendszert, amely alapján meghatározott kockázati szempontok szerint minősíti az ügyfeleket. És ezen minősítések alapján végezzük mi az adóhatósági tevékenységet. Ezt csak azért emeltem ki, hogy nem hasraütésszerűen vagy rábökésszerűen

vagy ilyen randomszám-generálás folyton történik ez, hanem most már sikerült eljutni oda, hogy a korábbi bevallások elemzését követően állítjuk össze az éves tervet. Tehát a 2010 évest év végén fogadta el az országos parancsnok úr, és kapták meg a regionális ellenőrzési központok. Tehát tudják tervezni. Ez nem azt jelenti, hogy csak azokat végezzük el, ez azt jelenti, hogy azokat elsősorban elvégezzük, de hogyha információk jönnek, hogy ilyen ellenőrzést kell végezni, azok természetesen ugyanúgy ellenőrzésre kerülnek. Tehát ennek ilyen szerepe van.

Ha szeretném felosztani ezt a két-két és fél évet, amit eltöltöttünk a környezetvédelmi termékdíjjal, akkor ahogy említettem, 2008 tekintetében egyfajta tanulás, egyfajta ügyfél-felvilágosítás történt, erre talán többen is emlékeznek, hiszen nagyon sok médiában megjelent a vámhatóság felhívása, hogy jelentkezzenek be, tájékoztatókat adtunk, konferenciákat tartottunk, és talán az egyik legfontosabb és a legnépszerűbb és a legtöbb emberhez eljutó eszköz az internet. Hiszen a termékdijinfo.hu, pontosan azért került létrehozásra, hogy mindenki, aki vagy már a rendszernek a tagja vagy a rendszerrel kapcsolatosan kérdései merülnek fel, onnan információkat tud szerezni, és a kollégáink ezt abszolút moderálják, tehát kezelik ezeket a felületeket, a kérdésekre, reméljük, hogy szakszerű válaszokat adnak.

Tehát ez volt 2008. 2009 tekintetében én azt mondanám, hogy ez a hatósági ellenőrzésnek volt az éve. Ez fontos volt, hiszen, amikor mi ezt a tevékenységet átvettük, akkor a bejelentkezett ügyfelek száma a mai, 2010 első negyedévéhez képest megnégyszereződött. Hogy számokban is beszéljek, az egyből négy is négyszeres, de itt alapvetően 2008 első negyedévében 7500 bejelentkezett volt a rendszerben, 2010 júliusára már több, mint 31 ezer bejelentkezett van, tehát a négyszeres növekedés eléggé jelentősnek nevezhető. És 2010-ben mi úgy gondoljuk, hogy ez az adóellenőrzés éve. Ahhoz, hogy egységesen és hatékonyan tudjunk eljárni, ezért a hatósági ellenőrzések, tehát a 2009. éves ellenőrzési időszak tekintetében mi az ellenőrzéseket megelőzően létrehoztunk egy projektet, ami azt jelentette, hogy minden olyan kolléga, aki érintett lehet a hatósági ellenőrzések elvégzésében, berendelésre került egy helyre, és ott a főfelügyelőség munkatársainak segítségével, amit most is, ezúton is szeretnék megköszönni, gyakorlati tapasztalatokat szerezhettek arról, hogy mire kell fókuszálni, mit kell nekik tenni. Tehát pontosan ezért próbáltuk meg, hogy a vámhatóságnak egységes fellépése legyen ezen ellenőrzési terület tekintetében is. Úgy gondoljuk, a számok is azt mutatják, az ügyfelek négyszeres növekedése, hogy ez mindenféleképpen sikeres volt. Míg az adóellenőrzési projektben úgy szintén úgy indultunk el, hogy mielőtt elkezdtek volna a komoly adóellenőrzéseket, azelőtt létrehoztunk egy másik projektcsoporthoz, akik az adóellenőrzésben érintett minden egyes területről voltak ott résztvevők, és ott is az egységes eljárás érdekében közel másfél hónapon keresztül végezték a közös tevékenységet. Ezzel kapcsolatban, mivel 2010-ben lett az első adóterv, tehát éves ellenőrzési terv, ezért még nem tudok beszámolni konkrét eredményekről, de úgy gondolom, hogy a vámhatóság tevékenységét az mindenféleképpen jelzi, a környezetvédelmi termékdíjjal kapcsolatos ellenőrzések tekintetében, hogyha megnézzük a bevételi adatokat. Hiszen, bár tudjuk, hogy alapvetően az elsődleges nem a bevétel, hanem a megelőzés, és a környezettudatosságra történő nevelés, azonban fontosak a források is, hogy a környezeti károk elhárítása érdekében rendelkezésre állnak.

Azt tudom elmondani, hogy míg 2007-ben 99 százalékos teljesítés sikerült az előirányzathoz képest, addig, amióta nálunk van, 2008. évben 120 százalékra sikerült a bevételeket teljesíteni, 2009-ben pedig 132 százalékra az előirányzathoz képest. Tehát én úgy gondolom, hogy a vámhatóság tevékenységét mindenféleképpen úgy szintén pozitívan jellemzi.

Még amit fontosnak tartok mindenféleképp elmondani, az, hogy részt vettünk a környezetvédelmi termékdíj-ügyintéző OKJ-s képzésnek az előkészítésében is, ez is most indult be, szakmai segítséget adtunk a tananyag elkészítésében, és a kollégák tevékenyen részt

vettek. Tehát nemcsak ellenőrzési feladatunk van és nemcsak ellenőrzési tevékenységet végzünk, hanem oktatási, publikációs tevékenységet és minden olyan szolgáltatói jelleget erősítő tevékenységet is végzünk, amivel kapcsolatban úgy gondoljuk, hogy a mi munkánk is könnyebbé válik, hogyha az ügyfeleink felkészültebbek.

Természetesen a társhatósággal történő együttműködés is fontos szerepet jelent számunkra. Most mivel ismét átalakult ez év január 1-jétől a szabályozás, elég jelentősen, ezért például a bevallási rendszer negyedéves bevallási rendszerré alakult át, és az első negyedéves adatokból mi azt állapítottuk meg, hogy a hasznosítást koordináló szervezetek munkája jelentősen megnövekedett, pontosan annak érdekében, hogy egy szigorúbb ellenőrzési rendszerrel az ügyfelek is belátták, hogy inkább afelé az ág felé kell fordulni, ami számukra kevesebb költséggel jár, és mégis a tevékenységüket is maximálisan támogatja.

Tisztelt Elnök Úr! Ennyit szerettem volna mondani. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Én is köszönöm. Wanner úré a szó.

Wanner Gábor tájékoztatója

WANNER GÁBOR (Vám- és Pénzügyőrség Országos Parancsnoksága): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Én is mindenkit köszöntök, különösen a bizottság tagjait, a megjelent vendégeket. Úgy, ahogy az elnök úr is említette, a fémkereskedelemre vonatkozó jogszabályok nem túl régi keletűek. Ha jól emlékszem, akkor már 2008 tavaszán megindultak az előkészületek. Én igazából onnan szeretnék beszámolni önöknek a vám- és pénzügyőrség gyakorlati tapasztalatairól, amikor igazából nyilvánvalóvá vált, hogy ezt a fémkereskedelmi hatósági tevékenységet a vám- és pénzügyőrség megkapja. Ez tulajdonképpen akkor vált nyilvánvalóvá, amikor magát a törvényt kihírdették 2009. június 29-én, utána kezdte meg a vám- és pénzügyőrség a felkészülését.

Ha megengedik, én három ponton mennék végig, amivel szeretném bemutatni az egészet. Egyrészt az első lenne a felkészülés, majd az, hogy a vám- és pénzügyőrség milyen intézkedést tett, hogyan készült fel erre, kivel vette fel a kapcsolatokat. Másodikban beszelnék az engedélyezési eljárásról, hiszen az még a mai nap is folyamatban van. Elmondanám, hogy hány engedélyes alany került be, hányat adtunk ki, milyen problémák merültek fel és egyéb más gondolatokat is, és a végén lezárnám az ellenőrzési tapasztalatokkal. Bár azt előjáróban szeretném azért elmondani, hogy igazából még minden folyamatban van, nagyon újak ezek a dolgok. Bírálható elemzések a testületen belül ezekről nem készültek, de megpróbálom azért ezeket önöknek elmondani.

Kezdeném az elsővel: felkészülés a feladatokra. Mikor informálisan a vám- és pénzügyőrségnek a tudomására jutott, hogy ezt a feladatot mi fogjuk megkapni, először is azt néztük meg, hogy milyen leterheltséget fog jelenteni a testület számára. Hány fővel, milyen technikai eszközökkel, milyen képzettség, milyen tudásnak kell majd megfelelni? Ez azért volt igazából nehéz, mert maga a végrehajtási rendelet 2009. december 28-án került kihirdetésre, ami igazából nagyon sok mindent tartalmazott. Ugye a törvény maga egy keretszabályozást tartalmazott, igazából a végrehajtási rendelet mondta meg pontosan az engedélyezési eljárást, az ellenőrzést, a biztosítékrendszert és sorolhatnám, így tovább, az adatszolgáltatást.

A felméréseink során egyrészt megkerestük az önkormányzatokat, megnéztük azt, hogy hány bejelentett telephellyel rendelkező ilyen gazdálkodó lehet, megkerestük, felvettük a kapcsolatot az akkor létező szakmai szövetségekkel. Azt szeretném hozzátenni, hogy ennek hatására azért még több szakmai szövetség is megalakult időközben, akikkel felvettük a kapcsolatot, illetve a főfelügyelőséget is megkerestük annak érdekében, hogy mondjuk meg esetlegesen, hogy milyen információjuk van, hogy ezen a területen hány alany tevékenykedik.

A felméréseink során olyan 800-857 alanyra prognosztizáltuk, hogy körülbelül ez lehet az az alanszám, aki be fog jelentkezni fémkereskedelmi tevékenységbe. Egyetlen egy gond volt, amit már akkor is tudtunk, hogy nem tudtuk elválasztani, hogy ki az, aki a begyűjtést végzi csak kifejezetten és nem a törvény hatálya alá fog tartozni, de nem kell neki engedélyt kérnie.

Említettem a szövetségeket. Azért vettük fel a szövetségekkel a kapcsolatot, hiszen ez egy új terület lesz. Mindig nagyon fontos egy olyan információs csatornát kiépíteni magából a szövetségekkel, az érdekképviselői szervekkel, hogy a gazdálkodók minél hamarabb információhoz jussanak és jogszabály szerint tudják végrehajtani a rájuk vonatkozó feladatokat. Ez meg is történt, hat szövetséggel vettük fel a kapcsolatot, a mai napig is tartjuk velük folyamatosan a kapcsolatot. Az év elején kéthetente ültünk le a szövetségekkel, és az engedélyezés során felmerült problémákat, egyrészt, amiket ők is tapasztaltak, tolmácsolták felénk, mi pedig ezekre megpróbáltunk válaszolni, illetve az egységes gyakorlatot próbáltuk meg kialakítani. Illetve most már, amikor az engedélyezésnek – azt lehet mondani – a túlnyomó többsége vagy a fele már lezajlott, így most már úgy döntöttünk, hogy havonta egy alkalommal fogunk találkozni, hiszen nincsen már annyi probléma. De ezekre még az engedélyezési résznél rátérnék.

Az év második felében, szeptember hó környékén az országos parancsnok úr kiadott egy intézkedési tervet, amelyben meghatározta azt, hogy a vám- és pénzügyőrségnek milyen feladatokat kell ellátni ahhoz, hogy január 1-jétől ezt a tevékenységet el tudja látni. Első lépésben rögtön kijelölt kétszer száz főt a vám- és pénzügyőrség parancsnokságából, akiket megpróbáltunk felkészíteni erre a feladatra. Ezt két lépcsőben kellett megtennünk, és egyrészt azért volt nehéz, mert hiszen, ahogy említettem, az elején csak egy törvény volt. Az első lépésben a törvényből tudtuk felkészíteni, majd második lépésben, az év elején, amikor megjelent már a végrehajtási rendelet, akkor természetesen annak a felkészítése is megtörtént. Ez a kétszáz fő kapott egy általános elméleti oktatást a Ket.-ből, a törvényből, illetve majd utána a végrehajtási rendeletből. Kapott gyakorlati ismeretet, anyagismeretet, ebben az anyagismeretben kell érteni azt is, hogy nemcsak bent a teremben történt ez, hanem külsős oktatót kértünk fel. A fémszövetség egyik munkatársa jött el, és tartott ott anyagismereti órát, ha jól emlékszem, anyagismereti órát a munkatársaink számára, és őket ki is vittük a gyakorlatba és megmutattuk egy telephelyen, hogy hogy is néz ki egy ilyen telephely tulajdonképpen. Bevallom őszintén, én is a felkészülés során jártam először egy ilyen telephelyen, és ott szembesült az ember azzal, tulajdonképpen hogy néznek ki ezek. Milyen fémek találhatóak, hogyan raktározzák, dolgozzák, szortírozzák fel ezeket. Nekem nagyon hasznos volt.

Az idei év első felében a vám- és pénzügyőrség létszáma ezzel a feladattal 250 fővel nőtt. Ez úgy nézett ki, hogy 154 főt kapott az igazgatási része, az engedélyezési és az ellenőrzési része, illetve 96 főt adtunk a nyomozati szakterület részére, hiszen van itt egy nyomozati szakterületi feladat. Bár igaz, hogy másodlagos jellegű, hiszen a jogszabály úgy fogalmaz, hogyha a vám- és pénzügyőrség derít fel ilyen cselekményeket, vagy hozzá jelentik fel, akkor kell neki ebben elsősorban eljárni, egyébként minden esetben lopás, orgazdaság bűncselekmény tekintetében a rendőrség mint általános nyomozóhatóság jár el ezekben a körökben. Itt a munkatársam előttem is említette, hogy a környezetvédelmi termékdíjhoz hasonlóan nekünk is egy informatikai rendszert kellett kiépíteni. Ennek az informatikai rendszernek december elején megindult a kiépítése, a mai napig is folyamatban van, hiszen több lépcsőnek kell megfelelnie. Három fő lépcsőt alakítottunk ki, egyrészt az engedélyezési részt, hiszen a jogszabály lehetőséget ad arra, hogy papíron is benyújthassák az engedélykérelmet az ügyfelek, illetve elektronikusan is. Ez volt a legelső olyan momentum, amit meg kellett tenni. Bár itt megjegyzem, hogy a benyújtott engedélykérelmek mind egytől egyig papír alapon érkeztek. Úgy gondolom, hogy azért ezt könnyebb volt az ügyfeleknek

megcsinálni. Bár biztos, hogy voltak az elején fennakadások is a rendszerben, hiszen azért nagyon gyorsan kellett ezeket elkészíteni. Február elején már kész volt nálunk az engedélyezési rendszer, illetve kész volt az adatszolgáltatást fogadó rendszer is, amelyik a napi, illetve a havi adatszolgáltatási adatokat fel tudta dolgozni.

Nagyon fontos az, hogy a felkészülésnél nagy hangsúlyt helyeztünk arra, hogy az ügyfelekkel folyamatos kapcsolattartás legyen, és a kérdésekre a megfelelő választ időben, lehetőség szerint adjuk meg. Részben a szakmai szövetségek útján, volt több szakmai egyeztetés, ezek most is folyamatban vannak, szakmai konferenciákat is szerveztünk, hírleveleket tettünk közzé az interneten, amihez bárki hozzáfér. El kell mondanom, hogy közel fél év alatt 300 darab egyéni kérdés érkezett a vám- és pénzügyőrséghez. Ezek ügyfelektől érkeznek, különböző témákban, és ezeket válaszoltuk meg.

Hát ilyen előzmények után kezdtük meg január 1-jén ennek a feladatnak a végrehajtását. Amit szeretnék elmondani, sőt ki is emeltem magamnak külön, hogy január 1-jén, amikor hatálya lépett ez a jogszabály, hogyan alakultak ezek az engedélykérelmek. Itt hetekről beszélnék elsősorban. Bár januárban mindössze két kérelem érkezett be a vám- és pénzügyőrséghez egész hónapban és ez egészen március végéig folyamatosan emelkedett hetente. Először négyre, tízre, majd 56-ra, 61-re, míg végül március utolsó hetében 288 engedélykérelem érkezett. Míg június közepéig, a 28. hétig összességében 708 kérelem érkezett a vám- és pénzügyőrséghez.

Március után ez a kérelemmennyiség szépen lassan csökkent, először 65, 16, utána tíz, nulla és most már itt a végén szinte egy-két darab érkezik. Vélhetőleg ezek le fognak csengeni. Ebből a 708 engedélykérelemből a vám- és pénzügyőrség ez idáig 338 engedélyt adott ki. Én úgy látom, hogy ez a 708 kérelem, ami eddig most beérkezett, a különböző problémákra való tekintettel legkésőbb augusztus végéig kiadható.

Hogy milyen problémák merültek fel? Néhányat emelnék ki. Az alapügy a jogi értelmezés volt, a jogszabályi értelmezés. Sok bizonytalanságot jelentett nemcsak a hatóság, az ügyfelek részéről, mindkettőnknek ez egy tanulási időszak volt. Úgy, ahogy itt előttem ez elhangzott. Ez az év biztos, hogy erre fog elmenni.

Milyen problémák voltak? Nagyon sok probléma volt a jogszabály alanyi-tárgyi hatályával. Nagyon sokan kérdezték azt, hogy a begyűjtőknek kell-e engedély vagy egyáltalán a jogszabály hatálya alá tartozik-e. Ugye ezt minden egyes alkalommal megválaszoltuk, hogy maga a begyűjtés ingyenesen, ellenszolgáltatás nélkül történik, ez nem engedélyköteles, de a törvény hatálya alá tartozik.

Nagyon sok kérdés volt arra vonatkozóan, hogyha valaki készterméket állít elő, az beletartozik-e, a jogszabály hatálya alá tartozik-e, ezeket megválaszoltuk.

Nagyon sokat kérdezték, hogy mi az, ami engedély nélkül folytatható tevékenység. Illetve ami még egy kifejezett szegmenshez tartozik, az az autók kérdése volt. Az autóbontók meddig tartoznak a jogszabály hatálya alá, végül ezt sikerült nagyjából lerendezni, bár én úgy tudom, hogy az egyik autóbontó szövetség még az Alkotmánybírósághoz is fordult, az alanyi és tárgyi hatályát kérték, hogy vizsgálják meg, és ha jól tudom, erre tettek is javaslatot, bár hivatalosan erről nincs tudomásom.

Ami igazából problémát jelentett a gazdálkodóknak ezen kívül még. Ugye ehhez a tevékenységhez a jogalkotó egy biztosítékrendszert írt elő, egy tevékenységbiztosítékrendszert, amiben meghatározta, hogy lehet ezt bankgaranciában, egyéb más biztosítékban nyújtani, illetve készpénzben lehet nyújtani ezt a biztosítási rendszert. Mindannyian tudjuk, hogy az elmúlt időszakban a gazdasági válság hatására a bankok egy újfajta – lehet így mondani talán -, szigorúbb eljárást vezettek be a biztosítékrendszer vonatkozásában. Ez nagyon megnehezítette az alanyok helyzetét, hiszen nem rövid idő alatt bírálták el, hanem igen komoly csúszással bírálták el az engedélykérelmeket. Azt is jelentette ez, hogy több hetes ideig vizsgálták, majd a végén vagy kiadták vagy nem adták ki. Ebből adódóan, ami

elég érdekes adat, hogy a kiadott engedélykérelmeknél mintegy 43 százaléka az alanyoknak nyújtott be bankgaranciát, míg a fennmaradó 57 százalék volt az, aki készpénzben nyújtotta be. Vélhetőleg azért, mert vagy elutasították vagy olyan hosszú időt vett igénybe, hogy neki ez nem érte meg megvárnia. Ez azért meglepő számunkra, mert ez valamilyen szinten a jövedéki törvényhez hasonló jogintézmény. Ott viszont az elején valóban ott is így volt, de ott teljes mértékig nagyon gyorsan kikopott ez az eljárás és sokkal rövidebb idő alatt megkapták ezeket az engedélyeket.

Ami az engedélyezési eljárások elhúzódását, illetve problémát jelentett, hogy az ügyfelek nagyon sokszor – ugye az engedélykérelemhez meghatározott mellékleteket kell csatolni – vagy hiányosan küldték vagy egyáltalán nem csatoltak bizonyos mellékleteket. Itt a legnagyobb probléma volt az erkölcsi bizonyítvány, aminek – sajnos – a megkérése elég hosszú időt vesz igénybe, így az eljárási időt is meghosszabbította. Körülbelül ezek voltak a legfőbb problémák az engedélyezési eljárás során.

Néhány gondolatot mondanék az ellenőrzésről is. Az ellenőrzési irányvonalat a vám- és pénzügyőrség annak megfelelően próbálta, illetve dolgozta, mint amit a törvény a preambulumban megfogalmaz, elsősorban az a fő célunk, és arra alakítottuk ki, hogy ne a legális gazdálkodókat próbáljuk meg folyamatosan ellenőrizni, hanem igenis azokat találjuk meg, akik illegális tevékenységet engedély nélkül, akár műkincseket, akár szolgáltatóknak okozott károkból eltulajdonított fémdolgokat tárolnak, dolgoznak fel, adnak el. 2010. április 1-jéig volt egy moratórium, ameddig a vám- és pénzügyőrség ellenőrzést nem végzett, majd ezután kezdtünk el ellenőrzést végezni. Erre azért volt szükség, mert egyrészt április 1-jéig a beérkezett kérelmek nagy része, több, mint 500 kérelem bent volt, nagyjából lehetett látni, hogy kik lehetnek azok az engedélyesek, akik ebben részt fognak venni. Majd elkezdtük az ellenőrzéseket. Még egy adatot azért mondanék: telephely-ellenőrzéseket az engedélyezési eljárás során 459 esetben hajtottunk végre, míg klasszikus ellenőrzést, maga az illegális tevékenység feltárására 463 esetben hajtottunk végre április 1-je óta a mai napig. Ebből 64 esetben volt szállítás közbeni közúti ellenőrzés és 399 ellenőrzés volt egyéb módon, telephely-ellenőrzések, illetve nem, és itt szeretném kihangsúlyozni, nem engedélyes természetes személyeknél és vállalkozóknál. Ebből a 463 esetből 11 esetben került sor lefoglalásra, mintegy 206 ezer 610 kg különböző fémterméket vagy fémet foglaltunk le. Ami érdekes, és ide kiírtam magamnak néhány dolgot, hogy miket foglaltunk le, például vasúti síneket foglaltunk le, csatornafedeleket, gáz feliratú aknafedeleket foglaltunk le, öntött vas villamos dobozokat, különböző kábeleket, rézkábeleket, alumíniumkábeleket foglaltunk le.

És még egy adatot, ha megengedik, azért kiemelnék: a jogszabály tartalmaz egy olyan jogintézményt, amelyik azt mondja, hogy az engedélyeseknél az első ellenőrzés, hogyha nem élet, testi épség, közúti, meg közteherviseléssel közvetlenül összefüggő jogsértést talál, akkor ott figyelmeztetést kell alkalmazni az első esetben. Azt kell, hogy mondjam, hogy az engedélyeseknél végrehajtott ellenőrzéseknek mintegy 15 százalékában, és ez egy egész jó arány, én úgy gondolom, főleg annak tükrében, hogy ez egy nagyon új terület, 15 százalékban kellett alkalmazni ilyen figyelmeztetéseket. Ez azt jelenti, hogy az ellenőrzések 85 százalékában találtak a munkatársaim a helyszíneken problémát. Úgy gondolom egyébként, hogyha ezt a tanulás évének nézzük, és azt, hogy mennyire az elején vagyunk, ez egy nagyon jó arány.

Egyébként ez a 15 százalék, hogy milyen fajta jogsértés: ezek adminisztratív jogsértések, nem vezette rendesen a nyilvántartását, a szállítás során nem volt nála megfelelő anyagkísérő okmány, s a többi. Ilyenek voltak.

Még ha megengedik, egy gondolattal visszatérnék a 11 esetre. A 11 esetből mintegy tíz esetben olyan személynél, és itt természetes személyről beszélek, akik fémkereskedelmi engedély nélkül végeztek illegális kereskedelmet, náluk volt lefoglalás. Egyetlen egy eset volt az, amikor engedélyes alanynál volt lefoglalás. Ha ezeket az adatokat nézem, akkor úgy

gondolom, hogy egész jó úton haladunk, bár én azért megvárnám, míg az engedélyek jelentős részét kiadnánk, és utána lehet ezt teljes mértékben értékelni. Jobban rá lehet világítani arra, hogy milyen hiányosságok, milyen problémák voltak. Illetve addigra már, én úgy gondolom, az év második felére, az év végére az ellenőrzésekről is több adatot tudunk látni, hiszen ezek április 1-jétől kezdődtek el, nem hosszú időintervallum volt, de úgy gondolom, hogy jelentős felderítések voltak ez alatt is. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

Kérdések

ELNÖK: Köszönöm szépen mindhárom beszámolót. Tekintettel arra, hogy az emberi tűrőképesség is véges, és látom már a kollégákon és a képviselőtársakon is a fáradtság jeleit, igyekszem rövidre fogni, ami az én kérdéseimet illeti, inkább véleményt mondanék. Mert mindhárom beszámoló nyomán kérdések egész sora fogalmazódott meg bennem, és azt hiszem, hogy az anyagnak egy későbbi, részletesebb feldolgozására van szükség, illetve további egyeztetésekre, mielőtt ebből konkrét teendőket, következtetéseket vonnánk le.

Rendkívül jónak és hasznosnak tartottam mindhárom beszámolót. Hecsei Pál beszámolójával kezdeném, rögtön az elején egy nagy meglepetés volt számomra, hogy a kiadott 300 ezer éves határozatból 300 jut el mindössze a peres eljárásig vagy ha jól értelmeztem, legalábbis ennyi van jelenleg folyamatban, és hogy 80 százalékát a főfelügyelőség nyeri meg. Ezek szerint ma sem túl nagy a másodfokú eljárások aránya. Itt tényleg rengeteg probléma van, amiket itt hallottunk is vagy javítani való. Nem mennék bele a részletekbe. Én további egyeztetést javaslok, illetve részletesebb megbeszélést, miután ezt az anyagot átnéztük és feldolgoztuk, akkor térjünk vissza a konkrétumokra.

Hasonlót tudnék mondani a fémtörvény-beszámolóval kapcsolatban is. Az egyértelműen látszik, hogy mind a két területen egy igény mutatkozott arra, hogy ezek a jogszabályok létrejöhessenek, de kétségek is vannak mind a két terület esetében, hogy beváltják-e ezek a hozzájuk fűzött reményeket. Egyrészt a termékdíjnál, itt a lényeg mégis csak az lenne, hogy az EU által is előírt hulladékhasznosítási arányok teljesüljenek, és ezzel ellentétben viszont látok egy olyan vonalat is, hogy a jogszabálynál, illetve az ellenőrzésnél is, hogy valaki megfizeti a termékdíjat, akkor onnantól kezdve kikerül a képből úgymond, tehát a másik oldalról az már kevésbé van ellenőrizve a jelenlegi szabályozás szerint, hogy ő aztán betartja-e azt a hasznosítási arányt vagy nem tartja be. Tehát itt is véleményem szerint van még fejleszteni való, meg az adminisztrációt továbbra is túlzottan bonyolultnak és összetettnek tartom.

A fémtörvénynél pedig egy dolog megfogalmazódott bennem, 463 ellenőrzés volt április 1-je óta, 11 esetben volt lefoglalás, és elhangzott, hogy ebből tíz olyan telep volt, amelynek nem volt fémkereskedelmi engedélye. Most a kérdésem az, hogy beadott engedélykérelem nem volt vagy pedig csak kiadott engedélyhatározat nem volt ezekben az esetekben. Gondolom, ez nem mindegy, mert most van folyamatban az engedélyeknek a kiadása. Ez az egyik. Nagyon sok lenne még, de tényleg nem akarom húzni az időt.

Visszatérnék a hulladékgazdálkodási bírságolási folyamatra úgy általában. Nagyon fontos lenne tényleg ennek a területnek a rendezése, mert ma abszolút irreálisan magas bírságok fordulnak elő, és talán ez miatt is van az, hogy a húsz százalékát lehet csak behajtani a kiszabott bírságnak. Mert nem egyszer találkoztam én is olyan esetekkel a gyakorlatban, hogy egyéni vállalkozókra több tízmillió forintos bírságokat rónak ki, nyilvánvalóan sem az egész vállalkozás értékével, sem az általa elkövetett környezetkárosítással nincs arányban.

Sokszor olyan dolgokért szabnak ki több tízmillió bírságokat, ami nemhogy nem környezetkárosító, de valaki a hulladékhasznosítási engedélyében foglalt mennyiségnél többet gyűjtött be, vagyis hozzájárult a hulladékgazdálkodási tervben foglalt célok megvalósulásához, és ezért mégis egy nagyobb összegű bírság volt a jutalma. Tehát ezt a

részterületet mindenképpen rendezni kell. Röviden ennyit mondanék, erre mondom, hogy még lesz további szakasza ennek az egyeztetésnek, és akkor a bizottság tagjait, illetve a megjelent képviselőket kérdezném, hogy ki szeretne kérdést feltenni.

Megadom a szót Bányai úrnak.

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz): Igazgatóhelyettes úrhoz szeretnék szólni. Az elolvasott anyagból az derül ki, hogy erre a törvényre hamarosan sort kerítünk, de van itt több olyan kérdés, ami számomra még fontos lehet, és törvény ugyebár mindenfajta peres eljárásokat eredményezett a múltban, meg a napokban. A kötelező közszolgáltatás igénybevételének is az egyik alapja, hogy a hulladékgazdálkodást a fogyasztókra hogy terheli rá, és elég sok ember jön hozzám is, meg önhöz is, és elég méltánytalan az a fajta elszámolási rendszer, aminek alapján ezt a feladatot elvégzik a közszolgáltatást végző vállalkozásoknál, nem beszélve arról, hogy szó van arról, hogy a KEOP-ból mindösszesen fele az a lerakó mennyiség, amit majd ki lehet válogatni. Minden településen van egy-két lerakó, van mindenféle egyéb lerakóhely, most magyarul valamilyen új számítási módot kell kitalálni a fogyasztók részére, mert elég jelentős azoknak a hányada, akik nem veszik igénybe a közszolgáltatásokat, mert szerintük nincs hulladékuk, és mégis ugyanazt a költséget hordozzák, mint azok, akik nagy mennyiségű hulladékot termelnek, és meg kell oldani ennek a központi szabályozását.

Van még egy másik fontos kérdés, hogy rengeteg olyan cég van, akik tönkre mentek idővel, ami közben áldásos tevékenységüket folytatták és a tulajdonosaik újra céget tudtak alapítani. Ennek a kérdését rendeznünk kell, mert én magam is ismerek Bács-Kiskun megyében olyat, aki számos esetben a törvény elé állt, hogy nem tudta a hulladékgazdálkodásról szóló törvényt betartani. Ezekre figyelni kell.

Illetve ez a másik, ami a 8. pontban megfogott, hogy rendelkeznie kell minden olyan cégnek, aki majd a későbbiekben az új törvény után ezzel a munkával fog foglalkozni, pénzügyi garanciával, tehát hogy tudja az esetleges károkat, amiket okoz vagy éppen elszenved valaki ő miatta, azokat tudja majd teljesíteni azokkal szemben, akik a kárt elszenvedték. Magyarul kell a biztosíték és ezt a magam részéről vallom, mert tény és való, hogy az élet más területén kötelező az ilyen fajta, a bankvilágban, meg egyéb helyeken annyi forinttal rendelkezni, amennyit elköltenek.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A hulladékgazdálkodási törvénnyel kapcsolatban még annyi jut eszembe, hogy az új hulladék keretirányelv már az Európai Unió asztalán van, hogy úgy mondjam, és decemberig ezt elvileg át kell ültetni a magyar jogba. Tehát a hulladékgazdálkodási törvény módosítása mindenképpen elkerülhetetlen, ugyanis elég nagy változtatásokat tartalmaz. Ennek a véleményezése során ezeket az általunk is megkapott anyagokat, az lenne a kérdésem a minisztérium felé, gondolom, nyilván jelezték, és ilyen módon is talán ennek a beépülése lehetővé válik, illetve nyilván mi is meg fogjuk majd a saját előterjesztéseinket ezzel kapcsolatban tenni. És akkor még megadom a szót képviselő úrnak.

DR. GRUBER ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen. Különös kéztetést éreztem, hogy eljőjtek erre a mai találkozóra. Siófokon meglehetősen sok autóbontó tevékenykedik és valóban az elmúlt napokban ott is jártak önök, illetve az önök csapatai, hiszen nyolc vagy tíz pénzügyőr járt ezeken a területeken. Meglepő módon nem az autóbontók vállalkozások területén találtak félredugott rendszám-tábla-kötegeket, hanem inkább az Enying melletti területen volt jellemző. Mindenesetre én jó pár ilyen autóbontóval, illetőleg az egyik autóbontó egyesülettel beszélgettem, és felmerült, és ezt ön is megemlíti, ezt az anomáliát, amiben arról van szó, hogy az alkatrész-kereskedelem nem minősül fémkereskedelmi tevékenységnek, ámde, ha az autóbontó ellenértékért veszi át a gépjárművet, az már a fémtörvény hatálya alá tartozik. Amit mondott, ez a lassú engedélyezési eljárást, én úgy

éreztem jogászként, hogy egyfajta passzív rezisztencia volt az autóbontók esetében, tehát szándékosan hagyhatták ki azokat a csatolmányokat, eljárási elemeket, hogy minél később legyen ez a bizonyos pénzügyi kötelezettségük biztosítva.

Én azt látom, hogy távolról sem egyértelmű, hogy az autóbontóknak ebben a fémtörvényben kellene lenniük, és a kérdésem az lenne, félig magánkérdésem, hogy ön szakmailag, ha ön volna, szakmailag több érvet tud mondani az ellen, hogy az autóbontók a fémtörvény hatálya alá tartozzanak vagy sem. Ez kényes kérdés, és ezért kérdem, hogy inkább magánemberként kérdezném, hogy mi a véleménye az embereknek, hatóságoknak, akik naponta szembesülnek ezzel. Hiszen még egyszer mondom, nem az autóbontók telephelyein találják a csatornafedelet, a széttört szobrokat, a vasúti sínt, az autóbontók telephelyein a leginkább normális állapotok vannak. Ez egy kiemelt terület, és itt sem a jogkövetéstől való távolodás, hanem inkább a jogkövetéshez közeledés tapasztalható. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen a képviselő úr kérdését. Néhány percben visszaadom önöknek a szót, hogy válaszoljanak az elhangzottakra. Kezdjük talán a felszólalások sorrendjében: Hecsei Pál.

Válaszok

DR. HECSEI PÁL, az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség főigazgató-helyettese: Köszönöm szépen képviselő úrnak a hozzászólását. Igazából ezek vélemények voltak, és én úgy érzem, hogy megerősítette a leírtakat, és azt tudom kérni a képviselő úrtól, hogy támogassa ezeket a célkitűzéseket. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Torda Csaba!

TORDA CSABA (Vám- és Pénzügyőrség Országos Parancsnoksága): Köszönöm szépen. A felvetéssel kapcsolatban, az elnök úr felvetésével kapcsolatban, valóban, amikor indultunk 2008-ban, valóban bonyolult és kissé túlzott adminisztrációs terhet vettünk át, de most a 2008-as szabályozás, ami negyedéves bevallási lehetőséget adott meg, az már jelentősen könnyítette az adminisztrációt. Könnyítette az információs rendszernek az alkalmazását és az adminisztrációt. Természetesen mi nyitottak vagyunk minden javaslatra, hiszen mi jogalkalmazók vagyunk, nem jogalkotók, és mindent meg is teszünk, hiszen számunkra is fontos, ahogy említette, hogy minél egyszerűbben történjen meg a bevallás, és a bevallások feldolgozása.

A másik felvetéssel kapcsolatban, akkor hogyha valaki megfizeti a termékdíjat, akkor már rögtön kikerül a rendszerből, és a hulladékhasznosítás ilyen tekintetben nem fontos. Igen, valóban azt nem hangsúlyoztam ki itt az előzetes beszámolómban, hogy alapvetően, amikor mi elkezdtük, akkor elsősorban a potyautasok betérése volt az elsődleges cél, de a későbbiekben azok, akik az adóbevallásukat benyújtják, azok felülvizsgálata, és már most azt állapítottuk meg az első negyedéves feldolgozásokat követően, hogy jóval nagyobb számban csatlakoznak a hulladékhasznosítókhoz az ügyfelek, mint korábban. Tehát ez év első negyedévében sokkal nagyobb hulladékhasznosítási arányt sikerült elérni, ez közvetett eredménye a tevékenységünknek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. És végül Wanner Gábor.

WANNER GÁBOR (Vám- és Pénzügyőrség Országos Parancsnoksága): Köszönöm szépen. Két kérdés hangzott el, legjobb tudomásom szerint az alanyok döntő többségénél, 11 esetben tíznél nem volt semmilyen engedélykérelem, és egy eset volt az, amikor már

benyújtott engedélykérelme volt a cégnek. Úgyhogy döntő többségében, mondhatom azt, hogy egyáltalán nem volt semmilyen engedélykérelmük, illegálisan végezték magát a fémkereskedelmi tevékenységet.

A másik kérdés igen kényes, jól látja és nagyon óvatosan szeretnék ebben fogalmazni, és ha megengedi, igazából a magánvéleményemet mondanám, mert azért hivatalos álláspont még így nem alakult ki. Tény és való, hogy valamilyen módon ezt a szegmenst is ellenőrizni kell. Voltak ezek a különböző egyeztetések, és ezeken részt vettek, ha jól emlékszem, pont az Abaker kért egy egyeztetést az akkori Pénzügyminisztériummal, sőt a Miniszterelnöki Hivatallal közösen, akkor arra az álláspontra jutott a szövetség is, hogy valamilyen módon a fémtörvény hatálya alá kellene ennek a tevékenységnek tartozni. Hogy milyen módon, azt gondolom, hogy az Alkotmánybíróság felé megfogalmazott levelükben valamilyen módon rögzítették. Hogy valóban alá kell-e tartozni? Egy tény és való, a jogszabályalkotónak, ha jól emlékszem vissza, az volt a szándéka, hogy a kulturális javak, a közszolgáltatást végző cégeknek okozott nagy károknak a visszaszorítására alakuljon. Igazából, hogyha azt nézzük, akkor ez nem tartozik bele. Most a magánvéleményemre, ha kíváncsi, úgy gondolom, hogyha ezt ki akarjuk venni, akkor ki lehet venni, csak azért el kell gondolkodni azon, amikor például az autóbontók olyan felvetésekkel élnek, hogy a kivont autók jelentős része nem kerül el az autóbontókba, hanem valami illegális telephelyeken bontják szét, szortírozzák, adják el, mindenféle számla, garancia nélkül, és ezek akkor majd anyagi haszonra tesznek szert. Úgyhogy valamilyen módon biztos, hogy ezt a területet ellenőrizni kell. Hiszen én úgy gondolom, hogy mindenkinek az a közös célja, hogy ezeket az autókat, hogyha valaki ki akarja vonni, akkor igenis legális helyen történjen meg, ezeket az alkatrészeket akkor használják fel, hogyha ezek megfelelő biztonsággal beépíthetők egy gépjárműbe. Nem biztos, hogy egy illegális telephelyen erre figyelemmel vannak, hanem arra vannak figyelemmel, hogy minél nagyobb haszonra tegyenek szert. Én ezt el tudnám mindenféleképpen képzelni mint magánember, hogy az autóbontók mint legális autóbontók kerüljenek vagy egyáltalán ne kerüljenek a hatálya alá, mondjuk szétbont egy autót és marad valami, amit már nem tud értékesíteni, azt igenis egy fémkereskedelmi engedéllyel rendelkező vállalkozónak szolgáltatassa be. És ezt ellenőrizhesse a vám- és pénzügyőrség vagy valamelyik ellenőrző hatóság, hiszen pontosan az a lényeg, hogy ezek a termékek azért bekerüljenek egy bizonyos áramlatba, és ezeket újra lehessen majd hasznosítani. Úgyhogy valahol itt van szerintem a lényeg az autóbontók területén, hogy magát az illegális bontókat a lehető legnagyobb mértékben számoljuk fel, és legyen egy olyan hatóság, amelyik igenis be mer menni, és nem azt mondja, hogy nem megyek be oda, mert akkor engem ott meg fognak verni, vagy egyéb atrocitás fog érni, hanem igenis menjen be, és ezeket számolja fel, és ezt a keretet igenis a legális részbe próbáljuk beterelni, és ami ott már feleslegessé válik, vagy úgymond autóalkatrészként nem lehet használni, az kerüljön be a fémkereskedelmi csatornába.

Nem tudom, ez a válasz így kielégítő-e, körülbelül ennyit tudtam most így azonnal összeszedni. Tény és való, hogy nagyon kényes ez a kérdés. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hála istennek, ezek a beszámolók egy egyeztetési folyamatnak csak az első lépcsőjét képezték, úgyhogy nem kell most ebben döntést hoznunk. Biztos vagyok benne, hogy még több személyes, illetve közvetett egyeztetés fogja ezt követni, aminek a folyamán mi ezt az őszi ülészakban el szeretnénk egy olyan szintre juttatni, hogy konkrét javaslatokat fogalmazni meg az Országgyűlés felé ezen jogszabályoknak a módosítására a gyakorlati élettel összhangban.

Egyelőre megköszönöm vendégeinknek, hogy eljöttek, ismertették beszámolóikat, és arra kérem önöket, hogy maradjunk továbbra is kapcsolatban, és segítsék ezzel is az ellenőrző albizottság munkáját. Képviselőtársaimnak is megköszönöm, hogy részt vettek az albizottság munkájában, illetve az érdeklődőknek is hogy eljöttek. Az ellenőrző albizottság most a

rendkívüli nyári ülészakban nem tart több ülést, legközelebb majd az őszi ülészakon.
Köszönöm szépen.

(Az ülés befejezésének időpontja: 15 óra 06 perc)

Jegyzőkönyvvezető: Lajtai Szilvia

Kepli Lajos
az albizottság elnöke